

Brief van Dr. H.F. Kohlbrugge aan .....

Dat de Heere 't al is, en wij nul - is een waarheid; maar als men nu van die nulliteit wat maakt, en naar een gestalte staat, waarin men dat voor zichzelf als met handen zou kunnen tasten, dat men zulk een niet is, dat men weg is, dat het ik aan de kant, en Gods Ik het alles is: - dan is men toch ook alweer van de eenvoudigheid af - men behaagt zichzelf in zulk een gedwongen staat, in zulk een stand van schijnbare onzondigheid - en is toch nog een groot beest, een kalf, onwijs en bot.

Vlees is vlees - een mens een mens, en hij wil zo gaarne niet mens, maar een engel zijn, en staat altoos naar een stand van volmaakbaarheid, van iets anders worden, dan hij is, die op zelfbehagen en afgodendienst met zichzelf uitloopt.

Ik heb u nu duizendmaal geschreven, dat wij mensen zijn, die niets anders, dan wat menselijk is, van onszelf verwachten moeten, en dat de Heere ons in zulk een toestand toeroept: Ik nochtans ben uw God.. Erken, dat gij mens zijt. Sta naar geen andere vroomheid, naar geen ander doen, als zoals Hij u leert en leren zal; zoek geen dagelijkse reparatie van dagelijks verderven, maar schud uw hart voor Hem met al het bruisen, koken, woelen, met wonden, smarten, builen; wil niets wezen, als men u zegt, of toebijdt, dat gij niets zijt, maar buigt u, al is het zeven maal zeventig maal per dag, onder 's Heeren waarheid, in hetgeen Hij van ons zegt ter onzer bekering: - alzo bekeert u tot de Heere - en, te midden van alles - geen valse schaamte, maar dit: ik mens, Gij toch immers mijn heil - ontferm U mijner, Gij zijt mijn God, en ziet dan, of de hemel zich niet openen zal over u.

27 januari.

